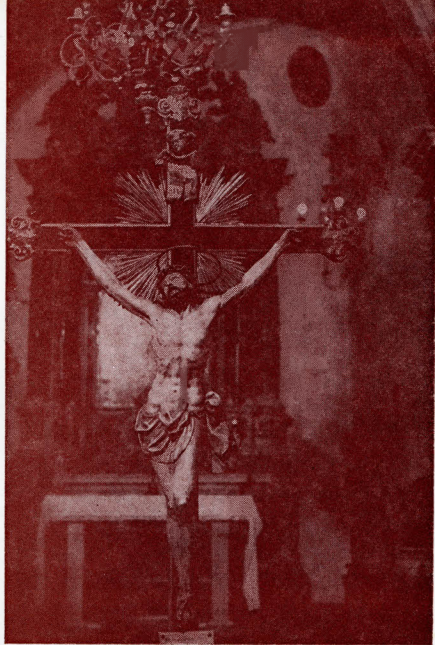
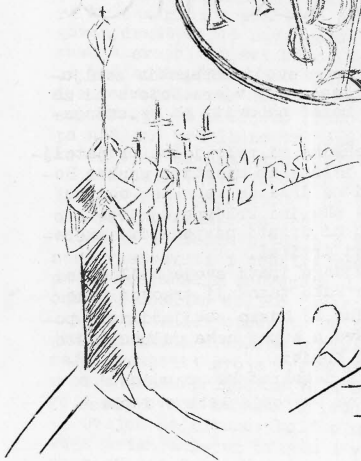


1976



LANTERNA SV. MARKA

Lukey
127



1-2
76

L
A
N
T
E
R
A

riječ vama

Islamski svijet se u svojim arapskim zemljama strogo drži propisa svoje vjere. Gotovo ni za živu glavu tamo ne možeš nabaviti na pr. svinjsko meso.

Slično tomu - onomadne mi reče jedan prijatelj - slično je po našim islamskim mjestima unutar Bosne. Mesnice uopće i ne drže tu robu. Bez obzira što tu žive i manje skupine kršćana. Čini se kao da trgovci ne smiju ni držati ni ponuditi mušteriji tako nepoželjni artikali.

Dakako, ja o tomu mogu imati svoje mišljenje. Svakako je uočljivo kako tamošnji trgovci paze na "bilo" svoje sredine. Mi bismo zaključili: ti ponudi mogućnost nabave, a kupci neka odlučuju što mogu a što ne smiju kupiti.

Ovako prokušane i demokratske mogućnosti o ponudi i potražnji na području zabave i plesa

Forčali pružaju zaštitu i pomoć. Suvremeno i slo-

3 -
hodarski. Svakomu je ponudjeno i svatko može prihvatiti a i ne mora. Osobito ne mora prihvatiti kršćanin kad to biva u Korizmi a još k tomu nepo sredno pred Veliku Sedmicu. Propustiše kilometrične poklade i ne čekaju ugodnost proljetnih dana.

Obično se kaže u ime ljudske solidarnosti da se ljudi ne vesele kad je u susjedstvu zabrinutost, bol, tišina. Takova su duhovna raspoloženja kršćanima-članovima društva u one dane.

Međutim jedno je samo pitanje: zašto kršćani tako "ponudjenu robu" odmah hvataju, plaćaju i ne usudjuju se zamisliti, dali takova "spiza" prija duhovnom organizmu pred Velu Sedmicu? U stvari kršćaninibi trebao (jer se o njemu radi u njegovom društvu!) da navrijeme i ljubezno dađe do znanja svojoj upravi kako fiksirano vrijeme nije kršćanima-članovima Vrijeme za ovakove priredbe. Poštedite nas napasti da gazimo ili svoje nazore ili da predjemo preko korisnosti društva pa našdimo prikladno vrijeme za sve nas..! Neka tako će se čuti glas zainteresirane strane.

A dodajmo: ovo izneseno pred savjest kršćana i nije bitni problem. Oni će u Veloj Sedmici vrlo uočljivo pokazati da jesu i da hoće biti - Kristovi. Mnogo je težih pitanja o kojima se daje mogućnost raspraviti i tražiti višestruku mogućnost da se kršćanskim obavezama i stavovima udovolji onako i onoliko koliko Zakoni predviđaju.

Naši vjernici općenito na sve štete, preko svojih poteškoća i dilema prolaze kao da su prestarašeni zaštititi svoje kršćansko naziranje. A onda u odredjenim prigodama (Vela Semica!) pokazuju svoje stavove i za njih svjedoče.

Uvijek se pitamo: koliko u stvari cijenimo svoje prijanjanje uz Krista i vjerujemo u pripadnost svojoj Crkvi Kataličkoj? Posjedujemo odred-

ni zbir vjerskog znanja, formule, liturgije, tradicije. Ali nas i još veće poznavanje ovakvog znanja neće po sebi spasiti. Sv. Jakov apostol s pravom dovikuje da i vrazi u paklu vjeruju (Jak. 2, 19). Neodložno je i od bitne važnosti: svoju vjeru živjeti. Po vjeri život upravljati. Vjeru zastupati i ispovijedati. Vjeri se neprestano obraćati kako da bivamo sve bolji.

Lanjska godina u svijetu bila je Sveta godina obraćenja i pomirenja. A naši biskupi su nam dali ovu jubilarnu Marijansku godinu. Pozvani smo da produbimo pobožnost i vjeru po Gospinu primjeru. Tisuću je godina što su Gospi naši djeđovi po uzornoj nam kraljici Jeleni podigli prvu crkvu u Solinu - Gospu od Otoka.

Sa svih strana Domovine Kretat će nebrojene povorke Marijinih sinova i kćeri Njoj na poklon a za svoj duhovni preokretaj, obraćenje. I k nama će doći taj poziv, Gospin zov. U stvari on je već tu. A potrebno je odazvati se. Potrebno se Gospi obratiti kako bismo ovom našem svijetu već jednom snažno pokazali Njezinog Sina, Gospodina Isusa.

Naprotiv. Mi se kao krijemo, sa svijetom solidariziramo i onda kada smo na rubu rugla, povrede, nepravdi u svojim pravima vjere. Kršćani često "gutaју" i neopravdanim nekalvim strahom puštaju da im u mnogim situacijama ostaje Krsni list i Vela Sedmica s tonigama, torcima i procesijunima.

Kršćanima je upućeno još jedno upozorenje. Dana 2. svibnja sv. Otac će u Rimu proglasiti Blaženim našeg zemljaka o. Leopolda - Bogdana Mandića kapucina iz Padove, rodom iz Herceg Novog. Nadamo se da će se stotine kršćana odazvati pozivu i krenuti za taj dan u Rim.

Medjutim i ova Beatifikacija obvezuje sve nas

na razmišljanje. Svi smo pozvani na svetost. Svi imamo obavezu pronositi Krista - za Njega svjedočiti - Njega svijetu propovijedati. I to ljudskim i kršćanskim vrlinama poput o. Leopolda. Time smo svi mi pozvani na nešto beskrajno uzvišeno i veličko: na ono što nam jamči Gospodin Isus. Njemu jedino i neotudjivo vjerujemo bez obzira na naše slabosti i bez obzira da se svijet trudi nuditi nam "nadomjestke" koji ne mogu utažiti ljudski glad i žeđ za Bogom i onostranim vrednotama.

A kad pred Njega postavljamo svu svoju nutarnju optužbu i bijedu - znamo da nas jedino On prihvaća, uzdiže i čeliči kako da Ga slijedimo, nosimo i time kako da postajemo bolji i pred braćom, ljudima i društvom.

Tako nam se dakle sada pruža šansa da preispitamo svoju vjeru, svoje životne putove; kako da se ugradimo na Kristov Krvotok te s Njime sjedinjeni i obraćeni započnemo iznova živjeti Krista u sebi i drugima. Ovome su usmjerene i korizmene propovijedi u tjednu Luke i Velika Sedmica i Uskrs.

Stojimo u stvari pred dilemom: hoćemo li ozbiljno u Kristu zadobiti po pravoj vjeri život obećanja ili će vjetar nevjere i mržnje pomesti ovo naše kršćanstvo, a nas našom krivnjom pomesti u onu konačnu propast..?

Zato upozorava sv. Pavao: "Braćo, naša domovina je na nebesima, odakle i Spasitelja postojano očekujemo, Gospodina Isusa Krista, koji će, prema djeotvornosti kojom može sve podložiti sebi, preobraziti naše bijedno tijelo i učiniti ga jednakim svome slavnom tijelu. - Zato, moja ljubljena i vruće željena braćo, moja radosti i moja kruno, ostani te, ljubljeni, tako čvrsto u Gospodinu!" (Fil. 3, 20)

Time će nam se ostvariti molitva i čestitka :

S R E T A N U S K R S !

LITURGIJSKA KRONIKA

G O S P A O D Z D R A V L J A -21.XII- imala je svoje Trodnevlje. Ovom Svečanošću zaključili smo 400 god. Jubilej bratovštine sv. Roka, a započeli u našoj Marijanskoj godini i 400 god. Jubilej ol-tara sv. Roka i časnog Gospinog kipa.

Preko Svečanosti uvečer propovijedao je o. S-tanko Anić, franjevac, profesor Teologije u Makar-skoj. Dubokim mislima crtao je Bogorodičin lik u povijesti spasenja i našeg naroda.

Procijenili smo da je sv. Sakramentima trebao pristupiti i veći broj duša. A doprinos vjernika u novcu i odjeći za Banku uspješno se nastavlja iz godine u godinu.

B E Z G R J E Š N O Z A Č E Ő E -8.XII- spre-mali smo se Devetnicom za ovaj Dan pred Gospinim kipom iz Naše Gospojine.

Ovo je ljudima radni dan pa večernje bogoslu-

žje uvijek je svečanije u mnogo svijeta, kako je bilo i te večeri. Hrvatsku Marijansku godinu uzeli smo i ovoj Svetkovini kao okosnicu navješ-štenja. Na kraju slavljenja odpratili smo Gospi kip u Njezinu crkvu na pijaci uz gromki pijev Marijanskih pjesama.

B O Ő I Ő -25.XII- Posebno smo slavili u našoj Katedrali koja je bila vanredno ukrašena u izra-zito Božićnom ugodjaju. Jaslalice su privlačile sťa-ro i mlado. S. Sakristanka se mnogo trudila.

Badnja noć bijaše vedra i mirna. Svečanosti je prethodila Služba riječi i ispovijedanje vjer-nika. Crkva se oko pola noći ispunila osobito m-ladjim svijetom. K nama se požurilo i mnogo mla-dih sezonskih radnika koji nisu stigli svojim kućama u unutrašnjost Zemlje.

Vanredni ugodjaj Polnoćki dao je naš mando-linski sastav od 17 svirača i sviračica. Pratili su božićne pjesme. Ova naša mladež predvođena katehetom don Božom Baničević oduševila je mno-štvo vjernika. Svoju svirku su i tehnički kroz kratko vrijeme primjerno dotjerali. Zajednica je nabavila instrumente i ostalo. A vjerujemo da će nam mladež ne samo ovih dana nego i kasnije pomoći da se uzradujemo u krugu Zajednice preko Svečanosti kroz godinu.

I večernja Baharistij, svečanost odvila se u punoj duhovnoj radosti, čestitanju i u Sakramen-tima.

Uvijek nas ovakve Svetkovine podsjetite na misao: kad bi nam vjernici poimali svaku nedjelju kao p-ravi Božić i Uskrs zajedno- kako bismo imala vjer-nije lice pred Bogom i bolje pristajali Zajednici!

Mandolinski zbor svirao je i u Nedjelju sv. Obitelji- Iseljentički Dan- na Veloj misi. Na kr ju

ove nedjeljne svečanosti saslušali smo prigodnu Akademiju kad nam je pružena mogućnost odpjevati mnogobrojne Božićne pjesme.

STARA GODINA - NOVA GODINA.

Držali smo se tradicionalnog ceremonijala. Sve bijaše skladno i uz odgovarajući broj bratima za ZAZIV DUHA SVETOGA odn. TEDEUM. Međutim većina vjernika također drži da im ovih dana više odgovara zabava, trpeza, ples, TV i na kraju dugo spavanje. Zato ih malo bude u Očevoj kući i u zajednici s braćom kršćanima.

BLAGOSLOV KUĆA smo održali kako smo i najavili. Obilazili su: Dominikanac, Katedeta i Opat. Sve je prošlo skladno i lijepo, a registrirali smo i veći broj kršćana.

A blagoslov kuća predstavnicima crkv. organizacija bio je na vigiliju Bogojavljenja. Opatski dvor primio je ovaj blagoslov uvečer na Védokršća. Bio je obred vanredno topao, zanosan uz učešće preko 100 duša. Opatski dvor bio je ispunjen ljudima. Uz pjesmu i razgovor svi bijahu i počašćeni.

PEPELNICA -3.III- Započesmo korizmenim pobožnostima svaki dan u drugoj gradskoj crkvi kako je običaj. Pobožnostima smo nastojali utisnuti i suvremeni pečat reforme. Ipak treba priznati: slabi odaziv, skromna korist. Svijet se neumorno okuplja oko karata i zabava...

SVE TI JOSIP -19.III- Poslužilo nas je ko lijepo vrijeme. Večernja Svečanost bijaše odlična. Na kraju Akademija i Mandolinisti u čast sv. Josipa i 10 god. Banke, kojoj nisu izostali dari.

STATISTIKA '75

Kad nam pristupi prijatelj i zapita o pastoralnom i duhovnom stanju naše Zajednice - naš odgovor redovno glasi: kako drugdje tako uglavnom i kod nas!

Ukazat ćemo na pozitivne znakove prisutnosti vjere i vjerskog života kod nas. Naša dječica su velikim dijelom prisutna vjeronauku. Naše Bratovštine u tradicionalnim prigodama zasjaju svojom životom prisutnošću ovoj sredini. Naš Karitas (Banke Sv. Jozipa) je gotovo izgledan. Euharistijski život se iz godine u godinu pojačava. Skoro nema mo mirućih koji se sele s ovoga svijeta, a da prije toga ne prime svećenika.

S druge strane pak bilježimo povećani broj nekrštenih, crkveno nevjenčanih. Veoma loš pristup mladeži vjeronauku. Nestabilan i neredovit kršćanski i crkveni život osobito muškaraca. Moralni niveau našeg svijeta pa i onih mlađjih veoma

varira.

Ne igraju i ne mogu igrati nekadašnju ulogu dobrog odgojitelja ni obitelji ni Crkva. Ovoj se neprestano imputira "antinaučni pogled na svijet". Crkva obrazlaže prema Objavi samo ono što spada u njezin poziv i ne ulazi u okvire nauke. Ona traži, pokušava rješavati samo temeljna pitanja življenja i zadnjih odgovora ljudske egzistencije. Crkva se bori da bude više časti, dobrote i ljubavi među ljudima. A događa se, usprkos jasnim stavovima Zakona i izjavama najviših nosioca vlasti, da se Crkvu i svećenike neprestano optužuje za antidruštvenu rabotu (pa i ovu našu skromnu i dobronamjernu "Lanternu"!) A duboko smo uvjereni da Crkva daje i ovom društvu svoj važni prinos dobra odgajajući svoje vjernike za predanost i savjesnost posvuda.

"Lanterna" već 11 godina uvijek dobronamjerno prati i pruža najbolje informacije svojim čitaocima, osobito onima u udaljenim krajevima, o lokalnom životu, obnovi i stvaralaštvu. Dakako, čuva i zastupa svoj kršćanski zaklad i duhovnu ulogu. U svemu tomu bezbrojna zahvalna svjedočanstva sa svih strana svijeta "Lanterni" pružaju doličnu obranu od svih insinuacija.

Vrijedno je našim vjernicima uprijeti pažnju na najveću važnost njihovog poštenog i zdušnog zalaganja i na radnom mjestu i pri svakoj akciji za dobro društva. To je glas i kršćanske savjesti.

Na kraju iznosimo neke statističke podatke:

	Godine 1973.	1974.	1975.
Krštenih:	22	27	18
Vjenčanih:	12	5	12
Umrlih:	15	14	17
Sv. Pričesti:	26.000	24.000	25.000

10-GODINA BANKE

Listajući župske arhive prošlog stoljeća nailazi se na brojne dokumente koji svjedoče o tradiciji uvriježenoj kod kršćana i u ovoj našoj Zajednici: milosrđu i pomoći ljudima u nevolji. Suvišno je ovdje ponavljati Kristove riječi o ljubavi, svi ih znamo napamet. No dobro je podsjetiti da priču o milosrdnom Samaritancu citiraju i oni koji ni Krista, ni kršćanstvo ni Boga ne prihvaćaju.

I eto, upravo to: Kristova Blaga Radosna Vijest naučila je kršćane i u prošlosti i danas da pomoć čovjeku koji trpi smatraju svojom svetom dužnošću, obavezom - ali i radošću.

Požutjeli dokumenti starog arhiva navode iz godine u godinu brojna sakupljanja novca "colette" i unutar crkve grada i otoka Korčule za stvaralnike diljem Evrope: poplavljene u Galiciji, sušom ili tučom osiromašene seljake u Češkoj, po

žarom opustošena sela u Italiji, bolesnu i ratovima pogodjenu djecu, nevoljnike svake vrste. Dakako posebno su poglavije brojni domaći siromasi o kojima se stalno brine, kojima se najviše pomaže putem ustanove: Javne Dobrotvornosti "uzdržavane sredstvima Općine i darovima građana.

Ova kršćanska, ljuđska solidarnost u naše je vrijeme našla u ovoj našoj Zajednici također svoje mjesto, svoj izraz i mogućnost djelovanja.

Prije 10 godina osnovana je "Banka Sv. Jozipa". Ugrađili smo time stari naslov korčul. socijalne udruge u novi sadržaj: neka se naziv sačuva. Arhivski svezak njene djelatnosti već je ispunjen mnogim dokumentima. Od prvih nesigurnih početaka i traženja oblika i načina rada, do već sigurnih koraka i uhodanih akcija pomoći.

Doduše i srećom- sve je manje siromašnih među nama, pa se naša pomoć sve više okreće nesrećenima u hitnoj nevolji i kod nas i po svijetu.

Posebno je radosno saznanje da iako naši vjernici nisu bogataši, oni često i bez pridržaja daju za braću: ne od svog obilja, već od svog dijela.

Deset godina rada neke ustanove nije mnogo: konačno ocjene i hvalospjevi sigurno nisu za ovakvu godišnjicu potrebni.

Naprotiv bile bi dobro ovih prvih deset godina smatrati uvodom, početkom nečega što se tek sada potvrdilo i od sada postaje naša stalna djelatnost i briga.

Pa kad jednom arhivski dokumenti Banke ispunje brojne sveske i požute od prohujalog vremena- poželimo i nadajmo se da će naši nasljednici imati na čemu produžiti naš rad, a možda se s nama i ponositi.

-M-

Stari zidni sat

Kišovit je i prohladan zimski dan. Pored zagrijanog štednjaka, uz pucketanje napola suha drva, stojim i slušam tvoje jednolične otkucaje. Stari naš zidni sate! Svojim otkucajima sve si bliže svojoj s t o g o d i š n j i c i. U svakom tvom otkucaju odjekuje, čini mi se, neki pri-tajeni, upola ozbiljni: s p o m e n i s e!

Možda prohujalih veselih mladenačkih godina? U veselo društvo provedenih časova? Svirke, plesa, utakmica, izleta? Ili tome sličnih, moga pamćenja vrijednih, doživljaja?

Osluškujem, razmišljam. Zaključujem: Ni jedno od svega toga. Ne, barem u prvom redu ne, naš stari zidni sate!... Odjednom se trgnuh. U tvom mirnom, ali prodornom, otkucaju, shvatih... Odgovor ti te. Jest! kričaju mi o tebi naši Pokojnici. Ti im bješe podsjetnikom na nas, njihovu djecu. Uvijek, na svakom mjestu. Kad god smo kao djeca

bili daleko od njihova oka, posebno, i kao odrasli. Na školovanju. Na putovanju. U teškim i kritičnim situacijama našeg života, neminovno. Ali pod sjetnikom i na još nešto veće, vrednije. Na naše Krštenje, Krizmu. Prvu Ispovijed i Pričest.

Tvoj otkućaj, dā, spomen je i na redovito po-
hadjanje nedjeljne mise, vjeronaučne pouke. Na či-
tanje duhovne lektire u danima velikih svetkovina. I na toliko, da spomenom samo neko, voličans-
tvne procesije: Velikog petka, Uskrsa, Tijelova...

I na mnogo, mnogo ostalog spomena vrijedna, u
obiteljskom dnevniku zabilježena. Naš stari i
drugi zidni sate!

Otkućajima, rekao bih, posve zadovoljno nepro-
stano nastavljaš. Od vremena do vremena, čini mi
se, ipak trenutačno usporavaš... Nastojiš me po-
sve zaokupiti, malo me zarobiti, onim svojim sve-
jačim, glasnijim: S p o m e n i s c !

I poslušah te. Spomenuh se, doista, i tvoga gra-
ditelja. Prvog satničara-urara-, a posredstvom
toga, zapravo iznad sviju, prvog Graditelja i T-
vorca. Onoga koji tako zadivljujuće sve proiz-
vodi. Koji stimulacijom Svoje milosti čini da
Sat moga bića, moga duha, dā, svaki otkućaj moga
srca bude upravljen prema

I S T I N I, D O B R O T I, L J E P O T I .

Marin



KRONIKA DOGAĐAJA

SREBRNI BISKUPSKI JUBILEJ NAŠEG METROPOLITE

Mgr Frane dr Franić, Splitsko-makarski nad-
biskup i naš Metropolitina imao je svoj Srebrni
biskupski Jubilej (17.XII 1950-17.XII 1975).

Nadbiskupija je svom Nadpastiru slavila ovu
častnu Obljetnicu u tri navrata: 14.XII u ned-
jeljnom slavlju uz učešće mnogih biskupa Jugo-
slavije te predstavnika državnih i društvenih
ustanova; 17.XII sa 160 svećenika iz Nadbisku-
pije i Metropolitije. Iz naših strana sudjelovali
sui: don Stanko Lasić župnik u Smokvici, don Josip
Barišić župnik Čare i opat Matijaca. A 22.XII o-
držana je jubilarna svečanost za redovnice.

Svaki termin proslave ostat će nezaboravan.
Manifestirala se ljubav, jedinstvo i zahvalnost
Providnosti i osobi gosp. Metropolitine. A On? Kao i
uvijek jednostavan, skroman i svakomu ljubozan,

-dok su govornici isticali njegove vrline velikog teološkog i pastoralnog radnika Božje Crkve.

Naš gosp. Metropolit pokazuje je i zasvjedočio u nekoliko navrata: svoju ljubav i naklonost ovoj našoj Zajednici. Mi pak sa Crkvom kličemo: Gospodin Ga poživio i blaženim učinio na zemlji i ne dade Ga u ruke njegovih protivnika!

MANDOLINISTI SVETOGA MARKA

Kateheta don Božo Baničević skupio je 15tak mladih obojog spola u naš mandolinistički sastav. Zajednica je nabavila potrebne. Mladi su marljivo vježbali razmjerno kratke vrijeme i prvi put nastupili u Božićnoj noći. Bijaše svi izvanredno oduševljeni njihovom svirkom. Nastupili su još za tim nekoliko puta, a nedavno i na Akademiji sv. J. Ješipa u Koristi potrebnih. Uspješno su nastupili u Velej Luci, Blatu i Smokvici.

Naš drugi sastav iz Sv. Nikole nastupali su u crkvi Sv. Nikole i u gostima u Orebiću.

Ovakva okupacija mladih od mnogostruke je koristi uključujući "gotov materijal" za školske potrebe.

CESTOVNA MREŽA

Korčulanski je veliki problem izgraditi prikladan splet cestovnih saobraćajnica, kako bi se jezgra našeg grada oslobodila, osobito u turističkoj sezoni, neugodnosti saobraćaja. Problem se privodi svom dobrom rješenju.

Iza Groblja sprovedena je nova saobraćajnica

koja se spaja s novom cestom za Don Regos. Kako djer se radi na njezinom produljenju iza ovih hotela do mora vis-à-vis Ježevice na Badiji. Tu se prenosi trajektna stanica za teretna kola iz Orebića. A uz Groblje teče prometnica spuštajući se uz gimnaziju na novu obalu do Doma "Liburne", a drugim krakom prolazi kroz Naselje.

Ž I V A V O D A

Nakon dugih konzultacija i izrade projekta za dovod žive vode od nerastvljanskog izvorišta Modro oko kraj Ploča pa na Polješac (Sreser) te kroz Potomje (Dingač) i podmorskim ojevovodima sve do našeg grada i otoka.

Za ovakav zamašan i skupi rad, koji je od bitne važnosti za sve nas, angažirani su svi faktori počam od zainteresiranih Općina sve do Republike i naše armije. S pravom se najavljuje: Korčulom će u skoroj budućnosti poteći nerastvljansko zlato!

Z I M S K I T U R I Z A M

Iz godine u godinu sve se bolje udemačuje kod nas i zimski turizam. Naš hotelski ponos "Marko Polo" stalno je otvoren i ne rijetko bude sasvim zauzet gostima. A ima 230 kreveta. Najvećim dijelom to su domaći gosti iz unutrašnjosti Države, ali bude i stranaca.

Usto susretali smo kroz zimu omanje grupe stranaca koji su nam dolazili u pregled grada.

hristos voskrese...

Hristos Viskrese, tamu odnese, radost donese!
Radujemo se najvećem danu u istoriji neba i zemlje jer je Sin Božji smrću smrt uništio i onima koji su u grobovima život je darovao. Grob je ispraznio i onemogućio crvima da večno šetaju po njemu.

Vaskresenjem je osmislio svoju svetu nauku i opravdao: apostolstvo Apostola, mučeništvo mučenika, ispovedništvo ispovednika, proroštvo proroka. Da "Hristos nije uskrsao uzaludna bi bila verna naša", po reči sv. Apostola i Hristovića sv. Pavla. Zato zagrlimo jedan drugoga, jer građanima Neba postadosmo. Svi smo jedno u vaskrsnom Gospodu. To je najsvetije osećanje i najmoćnije saznanje. Ko tu silu Duha Svetoga oseti u vaskršnjim mirisnim Jerusalimskim molitvama neka bude presrećan jer je On vaistinu putem kao najsjajnijoj istini u pravi život.

Kao da gledam preko snu Svetinju crkvu Sv. Marka u kojoj su upijane bezbrojne molitvene suze vernika, kako poput velike ladje plovi na divnom plavom Jadranu ali uzburkanom, plovi pobeđonosno. "I neka besni bura, neka zapljuskaju vali- ladja Hristova ne može potonuti" (Ivan Zlatousti).

Hristos voskrese i radost naša je suguba-dvostruka jer nas je vaskršni Gospod produžio u večnost gde je prava, neokrnjena radost i večno trajanje i gde svi horovi anđjela, arhđjela, horuvi na, mnogoočitih serafina, bogonosnih prestola, načalnih vlasti i ostalih sila bestelesnih- slave Ime Onoga koji postavi Sunce na svod nebeski i čije trajanje nitko od ljudi do danas ne izračuna...

Kao da vidim na obali Korčulanskoj u daljini onu "morsku zvižer"-kita (jevr. "dag gadol") koji je progutao sv. Proroka Jonu (a koji je praobraz vaskrsenja Gospoda i Spasa našeg Isusa Hrista) i koga je izbacio posle tri dana onakvog istog kakvog ga je i progutao. I tako je Sv. Jona na više od 800 g. pre r. Hrista predobrazio Hristovo Stradanje i Vaskrsenje. "Kac što je Jona bio tri dana i tri noći u utrobi kita tako će i Sin čovječij biti tri dana i tri noći u srcu zemlje".

Kažu sv. Oci da je Jona imao jaču veru od nekih Apostola jer se molio u utrobi kita i nadao se pokloniti hramu. Tako i snažna molitva koju sam osetio u crkvi Sv. Marka rastalasila je po duši mojoj i osetio sam kod Vas blagu radost vaskrsenja koja je i do današnjeg dana razlivena po našoj duši a permanentno je u molitvenom spoju sa Vašom svetinjom koja svetli i šalje svoje svetozarne zrake u duše svih uciviljenih i beznadežnih da kroz silu molitve ugledaju nerukotvornolik Gospoda. Lik joj nisu mogli razoriti ni bez-

božni ljudi, ni glupi demoni, ni krst'ni koplje, ni smrt, ni zemlja; ne moguće uništiti onaj rasud, - koji bože ispunjen silom božanske svemoći i većnim plamenom božanske ljubavi.

Hulitelj i gonitelj vere ima pouku dok postoji da su zlotvori i nepokajani grošnici primili zasluženu kaznu. Juda i Pilat izvršio samoubojstvo. Irud se raspade od crvi. Starešine jevrejske, koji pljunaše Bogu u lice, skončaše u besnilu život svoj. Mnogi poludeše i u ludilu kidaču sami svoje meso. Jerusalim se razori. Hram Solomonov, uprljan zločinom, iščeze sa lica zemlje, - ni kamen na kamenu ne osta. Oni koji su razjareno vikali: Raspni Ga, raspni! biše oterani sa svoga ognjišta i razvejeni kao leva po svima zemljama i narodima; dom njihov osta pust i ognjište njihovo dađe se drugim narodima. Pouka krvava i strašna za one koji misle da Bogu mogu suditi.

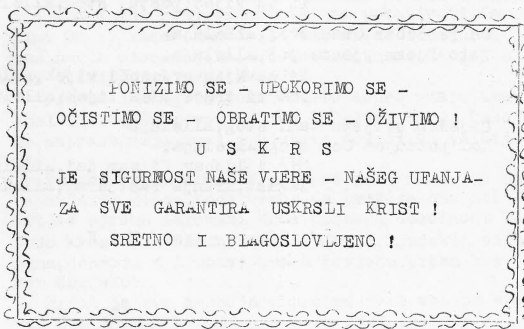
Bog je silan i na moru i na rekama i na obalama i planinama. Njemu je pokoreno sve što je živo i mrtvo. Njega sluša Sunce, slušaju Ga vali morskog, Njemu su podnožje visoke planine, Njegov glas čuju vetrovi, na Njegovu reč munje paraju nebo, na Njegovu zapovest Zemlja se trese i gradovi propadaju u dubinu utrobe njezine. Njegov glas čuju mrtvi i ustaju iz grobova. Njegova reč podiže bolesnike i isceljuje. Njega, Boga živoga, smo videli i osetili u soton Sunca na predivnom Vašem i našem Korčulanskom groblju gde On miluje svaki grob, gde se po volji i Promisli Njegovej mirisno njišu rasevetane grane i ukazuju na večni zakon tajne života i smrti. Na tom rajskom mestu Korčulanskog groblja osetismo neodoljivu silu jevanđelske reči: Istinu, istinu vam kažem: ako zrno pšenično, počte se baciti u zemlju, ne umre, ono će

ostati jedno; a ako umre (istruli) doneće mnogo ploda (vaskrsenje) (Jovan XII, 24).

I tako vidimo i osećamo kako je naša veza duhovna jaka, svake godine sve jača. A zašto? Zato što smo osetili kako možno propovedanje Raspetog svojim vernima široko otvara vrata večnosti svojim Vaskrsenjem. A kada to osećamo, obuzma nas odmah osećamo da smo stalno zajedno: u misli, u molitvi, u svemu i sa Vama i sa svakim bogođuhim čovkom.

U ljubavi Božijoj šaljem svima mnogo uskršnjih pozdrava!

Lezar Babić
katiheta-Beograd



TI NIKAD NISI SAM...

Čovječe, ti nisi sam, alleluja
Kad je noć i kad je dan, alleluja.
Tebe svuda prati Bog, alleluja
Ti Ga vijek poštuju stog, alleluja.

On je dobar Otac tvoj, alleluja
Zato Njemu pjesme poj, alleluja.
Ti za Njeg svjedoči vijek, alleluja
Dok ti traje žića tijeck, alleluja.

Cijelom svijetu kaži stog, alleluja
Kol' poštuješ Oca svog, alleluja.
Mir i ljubav Ti nam daj, alleluja
Zavist, mržnje rastjeraj, alleluja.

s . M . N .

KRIST TE ČEKA

Mi smo kršćani. To znači: nosimo Krista i Krista smo dužni svijetu neprestano pokazivati. Jedino On je kadar zahvatiti naš život i učiniti nas novim stvorenjima. A isto tako samo On je kadar promijeniti ovaj svijet.

Djavao i njegovi pomagači to dobro znaju. apostol Ivan u Otkrivenju (Otkr. 12) gleda Zloga kako se suprostavlja Ženi i Djetetu želeći Ga uništiti.

Takova borba dobra i zla već je u nama. Tko ni je osjetio Zloga koji vreba da proždre ono što - čovjek sprema darovati kroz pruženu nazočnost Isusa Krista u kršćanskom življenju, ljudskim odnosima, dobroti i ljubavi prema čovjeku, prema svakom čovjeku?

Krist je sve događaje prosudjivao voljom svog Oca. A nama Evandjelje mora biti mjerilo i svjetiljka za procjenu samih sebe i prosudjivanje

dogadjaja i ljudi uokolo nas. Gato moramo osluški vati Božju riječ kroz šaputanje Duha koji daje svakomu poticaje i nadahnuća.

A Duh progovara u zajednici kojoj je na čelu prisutan Krist. Krist je onaj koji svojim Duhom prožima zajednicu i svakog člana zajednice da jedni druge prihvaćamo kao Krista. Nitko od nas ne bi smio ići za tim da se sviđi ljudima nego raditi onako kako zahtijeva kršćanska nauka i kršćanski život- a to znači postići kršćansku zrelost i slobodu kojom nas je Krist obdario i oslobodio. To je sloboda zaboravljanja sebe, darivanja sebe, žrtvovanja sebe- i to svaki put kad treba posvjedočiti ljubav t. j. Isusa Krista.

Nitko ne može privatno posjedovati Krista, odijelito od ostale Kristove braće. Ako smo braća onda se zna da svi jednakim pravom imamo dio ništvo na jedinstvu s Kristom i dioništvo na Očevom.

Koliki je u tom naš udio- toliki je naš doprinos promjeni i oblikovanju svijeta uokolo nas.

Ni Krist nije za svog života mloge okrenuo, mloge obratio, mloge privukao k sebi. Okupljao je male i veće zajednice koje su Ga nosile i svijetu Ga djelima pokazivale. A kad su kršćani blijedili u svojim kršć. djelima, po sebi je blijedila i slika Isusa u ovom svijetu. Danas to vidimo na svjetskom planu, po našim zajednicama, osobito po obiteljima.

A razmišljajući o stvarnom životu ljudi u vlastitoj sredini, o njihovim odnosima i kvalitetama recimo iskreno: zar nije krajnji čas da se Kristu vratimo i da Krista svijetu pokazujemo?!

ANGELUS

Nitko ne može voljeti svoj rodni kraj tako i toliko dok iz daljine ne osjeti onu bolnu čežnju...

Kad sam se nedavno brodom približavala da ragom Gradu- pokušala sam potisnuti sve uspomenene, sva sjećanja, pokušala sam biti "stranac" koji prvi put stoji pred silhuetom "nepoznatog kraja". Pokušala sam prosuditi koliko je moje istinsko pravo otkrivati nepatvorenu ljepotu ljubavi u toj morskim valima njihanoj školjci...

Zatvorila sam oči i sanjarila... Ali za kratko. Potresla me krika galebova koji se uz bunije u gradskoj luci pred srebrnim brujanjem velog zvona na mojoj katedrali sv. Marka. Više nije bilo moguće susdržati bujicu uspomena. Ovdje ni stranac ne može biti stranac. Obrisi oživiljenog kamena kroz moje oči prola-

ze u moju dušu, a zvuci znanog zvona prostiru se strunama mog srca zajedno sa glasom oca, dozi vom majke, brata ili nekog znanog glasa od stotih na drugih. Zaista svi smo braća. Svima to zvono jednako zvonit. Bilo to Jutarnja, Podne, Zdrava Marija, svadba, pogreb, molitva. Nitko ne može biti i ostati gluh, ravnodušan. To je glas, duša i srce mog Malog Mista. Jedinstvo kroz zvono...

Gledala sam dragi kampanel obasjan suncem, dok je uokolo cvilila bura. Sutra će prestati, jer je njemu sudjeno da bure i oluje nestanu, a da on i nadalje pozdravlja žarko sunce na istoku i na zapadu. On -ponos i biser moje drago Korčule.

Koliko će puta zvoniti Podne, a bez mene?

Ali ja ga čujem i na stotine kilometara!

Živi moj grad, živi tutanj njegovih zvona. U njihovoj jeci odzvanja sjećanje na moje igre djetinjstva, a moločija zvona na moj svaki novi dan, na tihi, večernji zaklon moga obiteljskog kuta...

O gordi, kamoni Ponosu moga Grada - daj mi snage izdržati daleko od tebe! Dozovi svojim milozvučnim zvonima hitro Uskrsnu procesiju. Ta - da će požuriti proljetni dani i buditi moju braću sve novin i žarkim akordima u spremanju o nog meni najdražeg ljetnog Angolusa i susreta sa zagrljajem onih kojih najdražih...

L u č i

ODJECI...

Split, 30. X 1975.

... Čestitam na uspješnom napisanoj knjizi iz koje zrači ogromna ljubav prema svom gradu Korčuli i njegovoj prošlosti. Upotrijebili ste mnogo truda i pokazali mnogo vještine u prikupljanju povijesnih podataka iz arhiva i u valorizaciji istih. Ovakova monografija će biti dragocjeno pomagalo da se poslije napiše povijest grada, biskupije, pa i naroda...

+ Frane Franić
nadbiskup

Split, 6. XI 1975.

... Najsrdačnije Vam zahvaljujemo na poslatoj knjizi "Povijest Bratovštine Sv. Roka u Korčuli", koja zakružuje Vaše značajno djelo spaša

vanja, zaštite i čuvanja korčulanskih spomenika...

Dr Cvito Fisković

Dubrovnik, 7. XI 1975.

... Najtoplije zahvaljujem za knjigu o Bratovštini sv. Roka.

... Dao Bog da Vaš trud bude nagrađen time da se Bratovština u naše dane pomladi velikim brojem mladih članova i doprinese još više nego u prošlosti unapredjenju istinskog kršćanskog života u dragoj Korčuli...

+ Severin biskup

Trogir, 17. XI 1975.

... Već iz onoga što sam prelistao vidim da je to zbilista vrijedno i temeljito obradjeno djelo jedne tamošnje Bratovštine, koje vrlo dobro dolazi i u osvjetljavanju raznih činjenica iz povijesti grada Korčule.

Radujem se s Tobom na postignutom uspjehu u ovoj obradbi i želim da knjiga doprinese što boljem životu i radu samih bratima, svih Korčulana, kao i svakom drugom dobronamjernom čovjeku, kojemu dugogodišnji rad Bratovštine biti će od velike edifikacije u svakom pogledu...

+ Ivo Gugić

biskup

Krk, 24. XI 1975.

... S velikim zanimanjem i s pravim užitkom sam pregledao i većim dijelom već pročitao knjigu povijesti Bratovštine sv. Roka. Lijepo ste uspjeli prikazati djelovanje iste kroz četiri vijeka njezinog opstanka. Budući da sam upućen u djelovanje bratovština, sve to posebno shvaćam. Korisno je za Crkvu da se ovakvim radovima izadje na svijetlo i da se pokažu njezine zasluge ne samo na vjerskom polju već također i na kulturnom i socijalnom...

Mihovil Bolonić

Split, 25. XI 1975.

... Bratovštine imaju neprocjenjive zasluge u povijesti evropske kršćanske kulture i napretka. One su kao kršćanska sodalitas zastupale kroz povijest "jednakost, bratstvo i slobodu".

Svoja pravila su temeljila na evanđjelskim principima i zato su u svojoj povijesti bile protuteža svim odudaranjima društvenih neuravnoteženosti...

Don Marin Deman

Opatija, 2. XII 1975.

... Pročitao sam sa užitkom i duhovnim poticajima najnoviji broj Vaše Lanterne, s toliko zanimljivih, pobudnih, vedrih i duhovitih sastavaka, da Vam na tom iskreno čestitam u ime čitave naše isusovačke kuće u Opatiji...

Čestitam Vam i zahvaljujem na pažnju što

ne poslali svojo studiju o bratovštini sv. Roka na Korčuli. Pisana je s mnogo smisla za znanstvene metode i točnost u radu... Čitat ćemo sa zanimanjem i radošću...

o. Josip Badalić

Dubrovnik, 18. XII 1975.

... Duboko sam Vam haran na knjizi o storiji Konfraternite sv. Roka. Pročitao sam je s velikim užitkom i interesom. Čitajući je koliko je toga blagoga ugodjaja prohajalo iz arsenala onega vjekovnog teatra, na kojemu se je od pamtivjeka izvadjalo i izvodi do naših dana oni privlačni Korčulanski oratorij, koji počinje s uvertircem na nedjelju od palama, a kulminira na pročesjun od Petka Velikoga, toj apoteozni svih onih korčulanskih moštara, maranguna, kalafata e tutti quanti s famozijem gestaldima in capite...

Lino Šapro

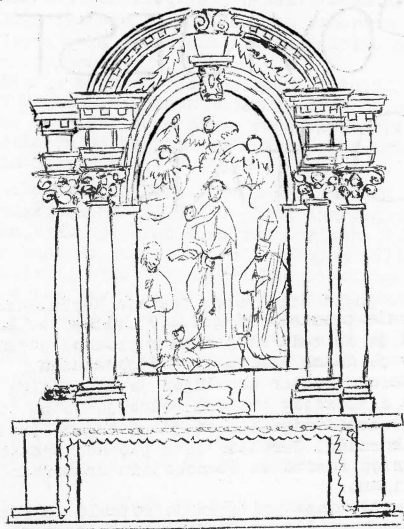
Rim, 13. I 1976.

... Čitao sam sa živim zanimanjem i užitkom ovo djelo napisano tolikim trudom. Ono mi je otkrilo mnoge stvari i detalje posve nepoznate iz davnog života iznutra i izvan zidina našeg grada; stvari veoma poučne s raznog stajališta, vrijedne o njima razmišljati kao što i nositi u duši poštovanje prema svim njihovim akterima koji su tako divno prožimali sav gradski i vjerski život zajednice. Zaslužuje ovaj rad posebnu pažnju radi priložene dokumentacije u izvornim jezicima: to je dokaz posebne pažnje i truda...

(prijevod)

Guido Benussi

OLTAR sv. ANTUNA



KATEDRALA

Velika slika na platnu prikazuje tri uspravna svetačka lika: sv. Antuna Padovanskog s malim Isusom u naručju, s lijeve strane je sv. Josip, a s desne sv. Ivan Trogirski u biskupskom ornatu. Do njegovih nogu je minijaturna panorama Trogira. Ispod nogu sv. Antuna lik anđjelčića pruža Svceu ljljan.

Slika je nedavno restaurirana i studij 66 ot-kriti kojemu vrijednom majstoru XVII st. pripada.

Kako je došlo do gradnje ovog oltara? (v. C. Fisković: Korčulanska Katedrala; v. Opatski arhiv: vol. Manola-Španić, str. 132-150)

Vicko Španić podnio je molbu biskupu Jeronimu Andreis (1664-1673) da dopusti izgradnju ovoga oltara. Vicko je brat kanonika i vikara Nikole koji je kasnije postao korčul. biskupom (1673-1707).

Molitelj piše: Svemogućí Bog od kojega je svaki dobar dar i svako savršeno dobro, ne pres-taje po zagovoru svojih svotaca darivati daro-vo i milosti moliteljima, a osobito po zagovoru slavnog svetog Antuna Padovanskog. Po njemu se noprstano očituju bezbrojna i neprestana ču-desa što ih po njemu vjernici dobivaju, a imaju snagu kod svakoga probuditi duh pobožnosti.

A budući da u ovom gradu nema oltara njemu posvećena neodoljivo želim pedignuti ga u ovoj Katedrali.

Stoga molim Vaše presvj. i preč. gospodstvo radi većeg žara pobožnosti u ovom stanovništvu da mi odredi prikladno i odgovarajuće mjesto gdje će biti moguće postaviti ga, kako bi po dostojnom čašćenju slavnog Svcea imao ovaj po-božan grad zaštitu Svemogućeg Boga, a njegovo stado bilo očuvano od svakoga zla. Obavezujući se dostojno ga držati i providjati s potrebnim za

POVIJEST OLTARA

Na južni zid drugog traveja korčulanske Ka-te-drale prenesen je god. 1873. oltar sv. Antuna koji je do tada stajao na suprotnoj strani gdje je danas kamena propovijedaonica.

Barokni oltar sagradjen je od bijelog ka-mena i smjedjeg mramora. Podnožje je na jednu stepenicu. Antependij stoji na bogato profilira-nom kornišu. Izradjen je u plošnoj ornamentički triju rozeta sa raznobojnim mramornim in-tarzijama.

Iznad menze podignut je retable sa četiri mramorna smodja stupa korintskih kapitela i baza od bijelog kamena. Iza stupova je mramor-ni retable koji u vrhu čini baroknu volutu sa profiliranim kornišima. U sredini je velika i plitka niša za oltarsku sliku. Nad njom je grb kneževske obitelji Španić. U donjem dijelu štita su tri ruže, a u gornjem savijena ruka sa uzdignutim mačem.

oltar čemu podzvignavši svu svoja sadašnja i buduća dobra...

Biskup J. Andreis 2. siječnja 1672. god. izdao je akt odobravajući ovu gradnju te kaže: "...Up-ravo je prikazao ugl. gosp. knez Vicko Španić pa-tricij ovog grada ispred nas kako u ovom gradu živi pobožnost prema sv. antunu Padovanskom ko-ji nema ni kapele ni oltara. Stoga stanovnici uz muku odlaze vani da pohode njegovu sliku (na Glavici! op. p.)

S nakanom da se dakle poveća pobožnost vjer-nika prema Svecu, a olakša iskazivanje pobožno-sti spomenuti gosp. Vicko želi o svom trošku po-dignuti u ovoj našoj Katedrali oltar na čast Svemogućem Bogu, a na povećanje ukrasa same cr-kve pod naslovom sv. antuna Padovanskoga...

Radi toga održavši kaptolski skup i savjet preč. gg. kanonika okupljenih u ovom našem bis-kupskom dvoru, upoznajući i priznajući da je pri-jedlog častan, pobožan, odobrili smo ga u svemu."

F. Dimitri (Vescevo) piše da je biskup Andre-is, rodom Trogiranin, bio veoma pobožan prema sv. Ivanu Trogirskom i da je "uveo prema njemu pobož-nost u Korčuli". Bit će pod tim utjecajem i doš-pio lik ovog Svoća na oltarsku palu. A biskup Španić je u Padovi doktorirao iz teologije 18. VII 1668. i diploma mu u vrhu nosi lik sv. antuna. Zajedno sa dalmatinskim nekim biskupima sudjelovao je svečenoj ceremoniji "Prijenosa" relikvija sv. Ivana u Trogiru u novoj skrinji (ib.) Spomenimo da se mnogo žrtvovao zajedno sa Vickom u obnovi Glavice i crkve sv. antuna gdje mu je i grob.

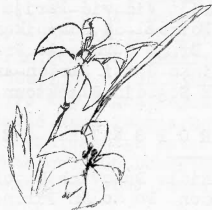
Na oltarskoj menzi postavljena je skrinja sa nekoliko većih svetačkih relikvija. Biskup Špa-nić dobio ih je u Rimu god. 1673. To su kosti mu-čenika Kasijana, Liberate, Flora, Severa, Marcijana,

Marine, Magne i Jukundine. Tada je vjerojatno ol-tar već bio sagradjen. Ovaj moćnik se dugo vrc-mena nalazio na nekim mjestima i izvan Katedra-le (v. I. M.: Relikvijari Korčulanskih crkava, rukopis).

Na ovaj oltar biskup Šimun Spalatin (1775-1781) smjestio je i platnenu sliku Srca Isu-sova uvođeci time zarana u Korčuli pobožnost Srcu Isusovu. Slika se dugo nalazila na čuva-nju u ob. Španić iza kako je ova slika bila za mijenjena velikom oleografijom za vrijeme koř. propovjednika p. Enrica Bontempo isusovca god. 1897 (v. Kronika). Pred nekoliko decenija stara pa i dragocjena slika vraćena je Katedrali i sada smještena u niži (biv. prozoru) do oltara. Gdja Mari Mirošević dala joj je u Beču načini-ti okvir od srebra.

Spomenimo i to da je biskup Marin Drago (1708-1733) primio od trogirskog biskupa antuna Kačića 12. XI 1724. relikviju sv. Ivana prigodom pregleda Svećevog sarkofaga. Biskup Drago je dao zlataru korčulanskom Josipu Brajčić nači-niti srebrnu ispruženu ruku u kojoj je zapečatit relikviju i darovao Kaptolu.

Na dna Svoća -14. XI- vjernici ljube ovu re-likviju uz pjevanje Svećevih himne.



NAŠI DOBROTVORI "LANTERNI"

IZ PREKOMORSKIH ZEMALJA :

USA: Stephen Colenda Port Lee-Ivo Visković Cleveland-Mary Mercedes Barber Crosseiks-Martin Damjanović San Francisco-Frank Baničevich Washington-Jaka Vojvodich North Berger-andreu Fabris iz Clevelanda.-

CANADA: Marija Vidović-Marija Belic Surrey-Gilda Stepančić Montreal-SS.Dominikanke-John Bernardi.

AUSTRALIA: Drago Sambraile Fremantle-ante Curac Sydney-Marinka Gatti Marden-ante Tomalić The Entrance-Nick Segedin Blacktown.

IZ EVROPSKIH ZEMALJA :

ITALIA: Danicle Duscovich Napoli-Giulio Portolan Ancona-Simone Portolan Firenze-Nicolo Portolan

Voghera-Giacomina Sparracino Torino-Marino Guccia Chieri-Dobrilla Stecca Macerata-Lucia Jovi no Palermo-Maria Martinelli Padova-Vanja Lodi Modena-Carmela La Volpicella Roma,Lina Albertelli Trieste.

IZ JUGOSLAVIJE :

Skokandić Mario,Tereza Šale,Župni Ured Žrnovo-Karmen Padelin,Emilka Mlinarić,Dr Ivo Arneri, antun Jeričević Zadar- Elizabeta Ivković,Dr Vinko Foretić,Dora Bosnić,Marija Ivković,Vjekoslav Slađović,Svetko Tadeschi,Zora Reizer, Jelka Arneri,Jelena Dukić,Vesela Božinović, Vinko Bibica,Ruža Kamenarović,Dragutin Kociper, Damir Kalogjera,Dr Milan Gjukić,Stijepo Ivančević,Marija Cviličević,Melita Matijaca,Luka Marčić,Joško Lešaja,Dosi Fattorini,Marija Marinović,Sibe Zaninović,Todor ing Bernardi,Fani Frančević Zagreb- Daroslava Radica,Fani Frančević, Marija Milat,Marija Kovačević,Frano Stanić,Marinka Zec,Jakica Baničević,Anka Kaliterna,Dušan Mikić,Tomo Cvjetković, Ivan Ljubibratić,Dr Ivo Donadini,Frano Foretić,Tera Duplančić,Svetka Farčić,Stijepo Marinović,Mila Jelušić,Frano Marinović.- Ivan Borovina,Kćeri Milosrdja Blato-Jakov Denoble,Emeralda Lučić,Tina Vilović,Don Karlo Capurso,Dr Vinko Foretić,Ivo Fabris,Don Niko Kusalić,Zorka Hajdić,Don Pavao Poša,Lino Šapro,Vinko Tomović, Franka Prizmić,Ivo kap.Vigna,Kuzma ing Kastropil,Vinko Ivančević,Nana Fabris,Dubrovnik- Laura Kovačić Crikvenica-Olga Fetković Blato-Frano i Drago Puhalo,OO.Dominikanci,Ljuba Dužević,Stipe Peršić,Milorad Fattorini,Rijeka..

Lenko Jerković, Ane Kalogjera Frano Dovalet, Pula-
lenka Čurić Split- Ratka Pezrinec, Križevci- Msgr
Frane Franić, Split- Vicko Ivančević, Senj- Milena
Verzotti, Zagreb- Nada Demetrović, Osijek- SS. Do-
minikanke, Matko Župa- Orebić- SS. Dominikanke, Su-
botica- Petronila Srinđić, Trebinje- Župni ured
sv. Petra, Beograd- Franka Malešević, Ankica Milić,
Ivo Martinčić, Šibenik- Don ante Marković, Pupnat-
OO. Isusovci, Opatija- Kćeri Milosrdja, Ugljan- Don
Ivo Oreb, Rezi Martinac, Vela Luka- Vatroslav Lju-
bibratić, Sarajevo- Miro Bratoš, Cavtat- Don Gračić
ja Brajković, Perast- Seka Pleše, Delnice- Antonij-
etta Batistić, Lumbarda- Don Augustin Milina, Ma-
jkovi, - Stijepo Sladović, Split.

IZ PREKOMORSKIH ZEMLJA:

USA: Tina McAleer, Ines Ruskovich, Pittsburgh-
Theodore Bernardi, Elwood- Ksenija Bačić, San Ma-
teo- Nick Batistich, Lemont- Marc Cerezin, West Ha-
ven- Dinko Tascovac, N. York- Ivo Visković, Cleveland-
John Bernardi, Gilda Stepančić, Canada-
AUSTRALIA: Drago Sambrailo, Fremantle- Lawrence Ba-
tistich, Sydney- Ivan Curac, Kingswood- Ante Fore-
tich, Fritghard- Nick Šegedin, Blacktown.
ST. AFRICA: Frana Vojvodich, Florida- Pjerina Je-
ricevich, Johannesburg, ~~and~~ Fabris, Buenos Air.

IZ EVROPSKIH ZEMLJA:

ITALIA: Maria Cappelina, Maria Bernardi, Piero
Tomovich, Trieste- Lella Provvisionato, Udine-
Giulio Portolan, ancona- Famiglia Barone, Messi-
na- Gvilo Bonussi, Roma- Simone Portolan, Firen

ze, Tina Caligaris, Massa-Vinka Piantanida, Torino-
Giorgio Bernardi, Bari- Nicolo Pertolan, Voghera-
Dr D. Milat, Kaiserlanern- Dragutin Golubović, Kel-
kheim.

Ivo Kap. Sladović Monte Carlo.

IZ JUGOSLAVIJE:

Tina Radica, Jakov Đenoble, Tonči Krasovac, Tina
Vilović, DUBROVNIK- Dr Dinko Mirošević, Ivo Ber-
nardi, Marija Ružičić, Justina Jeričević, Nikola
Tadić, Meri Gjurgević, SPLIT- Mihajlo ing Čanak,
Beograd- Dr Ante Bernardi, Stijepo Ivančević,
Jasna Hoch, Baro Vitaić, Dr Slobodan Franulović,
ZAGREB- Dr Ivo Arneri, ZADAR- Matko Župa, OREBIĆ-
Vatroslav Ljubibratić, SARAJEVO- Keti Pavlin, VI-
ŠKOVO- Čobal dr Darinka, LJUBLJANA, Janko Stelc-
Sergije Foretić, DUGO SELO- Spaso Skočajić.

BANKA SV. JOZIPA:

Vinko Ivančević, Ivo Fabris, Lidija Tasovac, Tina
Vilović, Tina Radica, Meri Pazin, DUBROVNIK- Ob.
Bosnić- Krešić, Dosi Patorrini, Cvijeta Babić, Ba-
ro Vitaić, Ruža Kamenarović, ZAGREB- Lidija Dra-
šić, OPATIJA- Milka Šimić, TRPANJ- Don- Jogo aze-
nić, LUMBARDA- Dika Marjanović, Radica, Frano Fo-
retić, SPLIT- Dr Ivo Arneri, ZADAR- Sergije Foretić
DUGO SELO- N. N. iz ČAPLJINE- Kety Pavlin, VIŠKOVO-

Peter Matulovich, OAKLAND- Ivo Kap. Sladović, MON-
TE CARLO- Steve Colenda, POINT PLEASANT- Gina Dam-
janovich, BOLZANO- Drago Sambrailo, FREMANTLE- Ja-
ka Vojvodich, N. BERGER.

LITURGIJSKI CALENDAR

4. IV PRVA NEDJELJA MUKE (GLUŠNICA). Uvečer u 6, 30s. početak DUHOVNE OBNOVE s Misom. Kroz osam dana propovijedat će don Stanko Lasić, župnik iz Smokvice.

Bog kuca na naša srca i savjesti. Učvrstimo svoju Vjeru, pročistimo duše, obnovimo se u Kristu. To je Božji zov, a naša kršć. obaveza.

11. IV CVIJETNICA. Prva Misa u Sv. Svetima u 7s. s Mukom, a druga u Sv. Mihovilu u 8s. U 9, 30 s. počinju Svečanosti u Opatskoj crkvi: blagoslov palama, procesija, Misa s Mukom i početak 40-satnog Klanjanja.

Uvečer u 6, 30 s. SASVETANI dolaze na Poklon. Slično na Vel. ponedjeljak ROKOVCI, a na Vel. utorak MIHOVILCI.

14. IV VELA SRJEĐA: ujutro u 6 s. polazak na zavjet na SOLINE. UVEČER U 6, 30 s. DOLAZAK SVIJU BRATOVŠTINA - POKORNIČKO SLAVLJE - PROPOVIJED MUKE - POZIV NA ISPOVIJED - ZAKLJUČAK 40-s. KLANJANJA.

15. IV VEL. ČETVRTAK. Uvečer u 6, 30s. počinju obrede VEČERE GOSPODINJE: INSA, FRANJE NOGU, OPĆA PRICHEŠT.

SVAKI DAN PRIGODA, OSOBITO POGODNE; ZA ISPOVIJED!
16. IV VELI PETAK. O podne vjernici počinju po-
hadjati BOŽJE GROBOVE. Uvečer u 5s. počinju sv.
Obredi. Oko 7s. dolaze Bratimi, a zatim PROCESIJA.

17. IV VELA SUBOTA. Ujutro u 4s. kreću Bratimi "P-
riko Gorah". A uvečer -nakon ISPOVIJEDANJA- u 8s.
bit će svečani obredi VIGILIJE i USKRSNUĆA.

18. IV USKRS. Ujutro Mise u 6, 7, 8s. A u 9, 30 s.
bit će USKRSNA PROCESIJA i BLAGOSLOV GRADA, a
zatim Euharistijska Svečanost. Uvečer Blagoslov.

19. IV USKRS. PONEĐJELJAK. U Sv. Mihovilu časti se
časni lik Gospe od Utjehe ujutro i uvečer.

VJERNICI IMAJU PRIGODU SV. ISPOVIJEDI SVAKI DAN!
25. IV NEDJELJA SV. MARKA EV. ZAŠTITNIKA. Sv. Mise
u 6, 30, 8 i 9, 30s. sa Procesijom na pijaci. Uvečer
tiha Misa u 6 sati.

27. V SPASOVO. Svetkovini predhode tri PROSNA
DANA. Uvečer u 6, 30s. procesionalno se blagosli-
vlja ljudski rad, zemlja i more. A na samu Svet-
kovinu sv. Mise su kao nedjeljom.

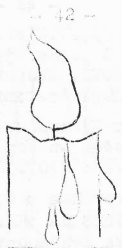
1. VI počinje MJESEC SRCA ISUSOVA svake večeri.

6. VI NEDJELJA DUHOVA. Mise kao nedjeljom. Uvečer
izlazimo Gospin kip u crkvi Sv. Mihovila.

7. VI DUH. PONEĐJELJAK - GOSPA OD UTJEHE - ZAŠTITNI-
CA BRATOVŠTINE. Sv. mise u 6, 30 i 9, 30s. Uvečer
u 6s. Misa, a zatim svečana PROCESIJA.

30. V NEDJELJA PRVE SV. PRICHEŠTI. Ujutro u 7 s.
13. VI PRESV. TROJSTVO - SV. ANTUN PAD. U Gradu kao
nedjeljom, a na GLAVICI ujutro u 8s. - uvečer u 5s.

17. VI TIJELOVO. Ujutro Mise u 6, 30 i 9, 30s. A
uvečer u 6s. EUHARISTIJSKE SVEČANOST i PROCESIJA.



NEKROLOG

16.XII 1975. preselila se Isusu oslobođena svojih boli VILHELMINA SIDOROVIĆ u 59 godini. Na više strana tražila je sebi lijeka. Ostavila je staricu majku, ali se preselila u život.

12.XII jednostavno je utihnula FRANA JERIČEVIĆ, starica od 89 godina. Živjela je povučeno i tako je nečujno primila poziv za Vječnost.

28.XII rastužila je i čitav grad prerana smrt PETRA MILAT u 68 god. života. Kao dobar čovjek i vrijedan pekar činio je svakom dobro osobito za vrijeme okupacije. Imao je veličanstven sprovod.

22.I 1976. ugasio se zemaljski dah LINKI DOMINKOVIĆ u 70 godini. I ona je tražila lijeka opakoj bolesti izvan grada. Utihnula je u Kristu znajući da je tu jedino osigurana Utjeha i život.

24.I nekoliko dana nakon srčanog udara prekinula

se nit života KATI MERTL u 80 god. življenja. Bila je dobra i požrtvovna starica posvećena radu, kući i svojoj unuci osobito.

25.I završio je u Dubrovniku trpeći život naš uzoran čovjek, roditelj i profesor, a iznad svega odlični kršćanin DINKO FORETIĆ u 75 god. života.

Već se nekoliko godina borio sa opakom bolešću uvijek tražeći više duhovnog lijeka i hrabrosti u Kristu i Sakramentima. Otpočinuo je divnom vjerom i životom u Isusu. Počiva na našem groblju uz pokojne članove Obitelji.

28.I pretila se patnička čaša našem dobrom i mučeničkom STJEPANU PERŠIĆ, pomorcu, u 65 god. Savijao se čitavog života pod udarcima žrtve i boli, ali ga vjera držala i prevela u Vječnost. Vjerovao je Kristu. Živio je i umro u Rijeci, a mrtvo tijelo mu počiva na našem groblju.

31.I nakon dugog bolovanja i staračkih nevolja podržavan ljubavlju svojih odselio se Gospodinu ZMAJ kap. ZUITEO u 79 godini. Njegova dobrotu, skromnost i vjera svijetliti nam dugo. Mrtvo tijelo položeno je u obitelj. grobnicu u Dubrovniku.

4.II Mrtvo zvono javilo je gradu tjelesnu i zemaljsku smrt dobroj našoj TEREZINI SARNAČIĆ u 80 god. života. Bila je izgledna vjerom, pobožnošću i žrtve. Čekala je poziv svog Isusa i smirenošću i vedrinom slavni žena i svetica.

14.II u splitskoj bolnici, nakon proživjele prometne nesreće, preminula je MARIJA DELLAVIDA u 72 god. života. Tijelo joj je prevezeno u Korčulu. Brojala se zbor naša obdarenih jednostav

nošću, ljubeznošću i velikom vjeringom.

20. II dohvatila je smrt RIKARDA (ČIČO) MARINOVIĆ u 73 god. života. Dugo je bio učitelj. Teška bolest našeg vremena ga skončala. Gospodin mu je ostvario obećanje u životu.

26. II Bog je pozvao k sebi svoju vjernu dušu JERKE FORETIĆ u 79 godini. Uvijek je nosila u svom življenju smješak dobrote i iskrene vjere koja obogaćuje, vedri i priprema za Onostrano.

10. III ostavio nas je MARIN BELIĆ u 92 godini. Ljubezni starac koji je nosio Boga u srcu pa je bio dobar i sa svakim čovjekom koji mu se nekada pojavljivao na pragu kuće Pod Sv. antun.

Mrtvo tijelo odvezeno je u Žrnovo i na groblju sv. Vida pokopano.



PRESELIŠE SE GOSPODINU NAŠA BRAĆA, NAŠI PRIJATELJI:

4. XI 1975. preminula je u Trstu dobra starica PIERINA TOMOVICH ud. CATELANI u 86 godini. Živjela je u trajnom jedinstvu s Bogom. A patnje su joj donijele krunu i nagradu nebeskog života.

24. XI 75. u Splitu je preminula VJEKOSLAVA JELUŠIĆ u 77 god. života. Tripada le onoj vrsti divnih kršćanki koje žive samo za dobra djela, za bližnje i potrebne, za Gospodina. Divno je zamijenila u obitelji prerano umrle roditelje. Bila

je podržavana dnevnom molitvom pred Raspetim čitavi sat.

15. I 1976. u Messini je utihnua još jedan plemeniti život uzorne majke GIOVANNINE BARONE r. LUKANOVIĆ u 83 god. života. Ostavila je veliki broj svojih najbližih. A Gospodin joj je uzvratilo o žrtve, ljubav i dobrotu života Svojim životom.

4. II 1976. u Dubrovniku u 87 god. života je svećenički sveto i predano dao Gospodinu svoju dušu DON KARLO MSGR CAPURSO. Bio je 64 god. svećenik. Čitavog života bio je predan Bogu, Crkvi i dušama. I nas je pratio svojom ljubeznošću, žrtvom i simpatijama.

8. II prestalo je kucati dobro i požrtvovno srce MARIJE ŠEGEDIN u 68 god. života. Preko zime živjela je u Splitu i nakon dugog bolovanja tako je i umrila. Bila je istrošena trudom nekada teških ratnih vremena i brižnom požrtvovnom dobrotom i ljubavlju prema mnogobrojnom djecom.

Don Ivo je u Splitu vodio sprovod i od nje se oprostio.

13. II Gospodin je k sebi primio plemenitu dušu EUGENIJE DE POLO u 76 godini. Živjela je u Point Pleasant (New Jersey). Bila je duša mnogih karitativnih djacija u svojoj župi. Ostavila je supruga Rudolfa i dobru djecu.

1. III u Kamniku (Ljubljana) predao je Bogu svoju divnu i uzornu dušu JANKO STELE u odmaklim godinama svog napornog života kao požrtvovni otac, a crkveni svjećar. Za vrijeme okupacije bio je brižni čuvar mnogih crkava odkuda je okupator bio otjerao svećenike. Gajio je duh prijateljstva s ljudima i izgarao za dobro Crkve. Bio je ljubezan prijatelj i naše Zajednice.

NA TABLUNU



Jedan Prijatelj iz Zadra se je grubo zamisli radi one operaciji don Ivotove pa je poslao knjigu s puno lekcija koje vriđu za svakega... radi česa je kopjajem onako u originalu da se od nje ništa ne izgubi i da se što boje zapamti:

-" ! Dobro -Ni- Jutro...
Uz, Pjesmu "Galebova"!!!! "Moj-Dobri I -Dragi- Opate-Don Ivo!

Naj Prvo Vama, Bratu Anti (davno je bidan umriop.) i Bolesnoj Vam Sestri: Vjeru u Malog-Isusa u Bolje Sutru, a i u Svako, Sutru i cijela 1976...

Pomljiivo sam pročitao o Vašoj -Operaciji u Zagrebu, kao i o nagluhoj nekoj Korčulanke, koja je naopako čula, pa je mislila da su Vam čak i Glavu Okinuli. Toga radi dobro me čujte i o-vega se Pridržavj-Te:!!

Pošto imam 37 godina staža po više Bolnica,

Više kao radnik, nego bolesnik, smatram da sam dosta toga naučio, jer moj rad je bio 75 % sa ljekovima, počam onih što siću Mrtve do ostalih.

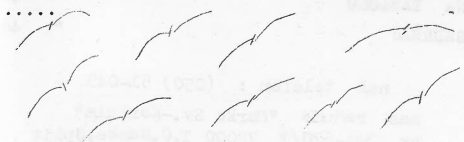
Sami se više ne smijete brijati: Niti Brijatom, a još manje sa lametama. Vjerujem da i danas radi ona Brijačnica od +Barba Ive Lozice, ako ne radi, a onda bi trebala da radi, Jer-je to bila u Momu djetinjstvu koliko se Hvala Bogu sićan najatraktivnija Brijačnica.

Dakle brijati se Trebate u Brijačnici i to 2 puta sedmično, sa izbrijavanjem.

Svako jutro kada ustane-Te umiti Lice u vrat, a može Te i Irsa Hladnom Dobrom Našom Korčulanskoj Kišnici, obrisati se šugamanom, te lice i čitavi vrat dstrljati sa sokom od limuna, (da Vam je praktičnije nacjedi Te nekoliko limuna i sok ulijete u jednu bočicu od 1 i 2 deca, začepite sa čepom od pluta, nikako drugi čep). Nakon toga onako mokro lice i vrat od limuna ne brisati, već preko toga se dobro izmasirati sa isključivo-

"Solea" kremom !!!

Puno zdravlja Želim Vašoj Bolesnoj Sestri i Vama, Anti. Želim da bude dostojan Brat-svoga Brata. Sestri Vam Preporučam Čaj od kadulje, rogača, suhih smokava, kore od mindula, limuna i svaku 4.večer sa čajem 1 tabletu "ACISAL".



S A D R Ź A J :

RIJEČ VAMA	Str. 2
LITURGIJSKA KRONIKA	" 6
STATISTIKA 1975.	" 9
10-GOD. BANKE SV. JOZIPA	" 11
STARI ZIDNI SAT	" 13
KRONIKA DOGADJAJA	" 15
HRISTOŠ VOSKRESE	" 18
TI NIKADA NISI SAM. . .	" 22
KRIST ČEKA . . .	" 23
ANGELUS . . .	" 25
ODJEČI NA MONOGRAFIJU O SV.ROKU	" 27
NAŠI SPOMENICI: OLTAR SV. ANTUNA	" 31
NAŠI DOBROTVORI	" 36
LITURGIJSKI KALENDAR	" 40
NEKROLOG	" 42
NA TĀBLUNU	" 46
SADRŽAJ	" 48

naš telefon : (050) 81-049

naš račun: "Marko Ev.-Korčula"

br. 344-620/2 72000 I.O.Banka, Split



Naslovna strana:

BAROKNO RASPEČE U CRKVI SV. MIHOVILA, IZ XVIII ST.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
